

אנשים

אותם: עכשיו אתם חוזרים על הבלט?

הזמר-שחקן יחורם גאון החליט ללכת בעיקבות פרנק סינטרה. הוא מכין בימים אלה תוכנית להיטי-זהב בתוכנית יכלול את השיר בלדה לחובש, שאותו סירב לשיר בשנים האחרונות. אל החזרות מביא עימו גאון את בנו משה בן השניים וחצי, מפני שאשתו אורנה התחילה לעבוד באחרונה מחוץ לבית. כמנהלת חשבונות, משה הקטן מסתובב כל הזמן ליד אביו, כשהוא מקשקש ומוזמר. הוא משתתק רק כאשר רועמים התופים.

אחרי שהשתתף בסרטו של אדליבר ריר, פנה השחקן יחורם אפרוני לשחק בסרט

עולם במלך, שתשודר בגלי צה"ל, בתנחית יעקוב אגמון הכין כתב התחנה, לזני עינבר, סקר על מיומנותם של מבקרי התיאטרון בארץ. אחת מהם, לדבריו, לא למדה מעולם תיאטרון, אלא כלכלה. שני לא רואה את ההצגות שאותן הוא מבקר. "איך יהיה לי זמן להתפרנס?" הסביר המבקר בר שאלה, כששאל מדוע הוא אינו צופה בהצגות שעליהן הוא כותב.

מבקר אחד שאל את השחקן שלמה בר-שביט בראיון "באיזה מחזה שיחקת את ריצ'רד השלישי?" ואת חנה רובינא "באיזה מחזה שיחקת את האם?" "פעם", מספר עינבר, "בא מבקר לי ראיין להקת פנטומימה. הם היו באמצע החזרות והוא שאל



אורי אלתר בנו בן ארבעת החודשים של בימאי הסרט "מלך ליום אחד" שיחק בתפקיד הבן האובד, ששוער המלון, גבי עמרני, מוצא בתוך מכונית דקות אחדות לפני הצילום הרטיב אלתר את מכנסי בנו ועמרני, שהרגיש בלחלוחית, נהל, עיקם את פניו וכמעט שהפיל את התינוק, לצחוקו הרם של האב, שהתחבא באותה עת בתוך המכונית.



יהודה אפרוני שחקן "הבימה" הוותיק חזר ה' שבוע מהוליווד, שם שיחק בפא-רודיה על ד"ר גייקל ומיסטר הייד, כשכוכב הסרט הוא אוליבר ריד. אפרוני היה אחד מקורבנותיו של הד"ר גייקל. השמועות על ריד סיפרו, כי הוא עצמו ד"ר גייקל ומיסטר הייד — במשך היום הוא ממוכה, תוקפני ורעיל, בלילה הוא משתכר והופך חביב.

חיים יבין

הופיע בשבוע שעבר בערב ראיונות שאותו עורך מי שהיה מנכ"ל רשות השידור יצחק ליבני. בעת השיחה הסביר יבין את הלחצים המופעלים עליו על-ידי הנהלת רשות השידור, אולם כשהסתיים הראיון עימו הצטלם יבין עם שתי הבחורות מ"להקת האחים והאחיות", שיזכו במקום הראשון בפסטיבל הזמר, ואז אמר: "שש לחצים שאני אוהב, כאלה, למשל"

את הוליווד בחיפוש אחר שחר קנית וכמעט התייאש, נסע לניו-יורק כדי למצוא אתרי צילום. את השחקנית מצא כאי שר חצתה את הכביש. הוא עצר אותה, הציע לה תפקיד ראשי וגילה לדבריו כוכבת.

קריאה נרגשת התקבלה השבוע במערכת הטלפון הא"י דום של גלי צה"ל. שני חובבי רדיו ישראלים התקשרו וסיפרו, כי קלטו קריאה של חובב רדיו מניו-זילנד, יהודי זקן ור עיוור, שביקש שיעזרו לו להר פש את בנו. שני הצעירים סיפרו לעורך הטלפון האזעק צבאי רימון, כי האב סיפר להם שבנו נסע לישראל לעבוד בחפירות ארכיאולוגיות בנגב וכי הקשר ביניהם נותק שבו עיים לפני כן. אמו של הבחור נפטרה והאב, שנותר לבד, ביקש שבנו יחזור הביתה. ריי מון שידר את שמו ותיאורו של הבחור. אחרי יומיים הת' עניין רימון אצל שני הבחור רים מה עלה בגורל של האב. התברר שכמה אנשים זיהו את הבחור, ומסרו לו את ההודעה. הבן התקשר לאביו, וכבר בי אותו הערב עשה את זרכו לניו-זילנד.

אחת ממתנות יום-הולדת שקיבלה בר בן-ינסף, בתה של אשת יחסי-הציבור, מירי בן-ינסף, היה סיפרו של דני סנדרסון עם הקדשה של הסופר, בר ינסף. כתב סנדרסון, "כשאני היתי בגילך הביאו לי ספר שמיד הכנסתי לפה. או חייתי מהיד אל הפה וגם עכשיו אני חי ככה. אני נורא אוהב אותך."

תושב שכונת-התיקווה איתן שרעבי הפנה באחד מהעיתונים המקומיים היוצאים לאור בתל-אביב, מירשם לראש עיריית תל-אביב, שלמה להט, ובו הסביר איך להכין שימורי-שכונת-מצוקה: "התומרים הי דרושים: הרבה ועדות, רצון יהודי הגולה, שלמה להט (כלי זה מוכר יותר בשם העממי ראש העירייה), רצון התושבים, רצון הממשלה. יש לגזור את רצון התושבים באמצעות שלי מה להט — אין צורך במאמץ מיוחד."

בשבוע שעבר, אחרי החג, נראה אבולעפיה, בעל דוכן הפיתות בכיכר השעון ביפו, אוכל ארוחת צהריים עם מצות. "תפסיק לנסות להיות יהודי", אמרו לו הפועלים הערביים, "גם הם כבר גמרו את החג שלהם." אבולעפיה נאנח ואמר: "קודם היה חג, אחר כך חול המועד, אחר כך היה שבת ואחרי כן עוד פעם חג. מחר יש שביתת מיסחר, אחר כך יום שישי. יקח לי עוד שבוע עד שאוכל לאכול פיתה בלי שיסתכלו לי לתוך הפה."

הזמר שלום חנוך הגיע להוליווד כדי לכתוב את המוסיקה לסרטו האמריקאי הראשון של הבמאי בולן דויד-זון. שם הסרט זרע התמימות והוא עוסק בבטיית ההורים הקטינים המטרידה יותר ויותר את ארצות-הברית. כמו בסרט יוצאים קבוע מצא בועז גם בסרט זה את הכוכבת שלו לגמרי במיקרה. אחרי שחרש